

PRAKSISOVERSIGT · ADVOKATER

Praksisoversigt over advokatsalær – rimeligt vederlag og salærklage til Advokatnævnet

Rimelighedsnormen i retsplejelovens § 126, stk. 2, og salærklageordningen i § 146

Version 2 Opdateret 16. jul. 2026 29 afgørelser · 2008-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

En advokat må ikke kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt, jf. [retsplejelovens § 126, stk. 2](#). Normen er en selvstændig advokatpligt inden for god advokatskik, og klienten kan få salæret prøvet af Advokatnævnet efter [§ 146](#), der kan godkende, nedsætte eller lade vederlaget bortfalde. Praksis viser, at nævnet sjældent nedsætter et salær alene på grund af timetallets størrelse – det afgørende er næsten altid, om advokaten har givet klar prisoplysning og orienteret om overskridelse af et overslag. Domstolene prøver salæret fuldt ud efter [§ 147 a](#) og fortolker uklare, advokatkonciperede salæraftaler mod advokaten.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** En advokat må ikke kræve højere vederlag end rimeligt, jf. [retsplejelovens § 126, stk. 2](#) – normen er både en materiel rimelighedsgrænse og en advokatpligt, hvis tilsidesættelse selvstændigt kan udløse disciplinærsanktion.
- 02** Salæret bedømmes efter en samlet vurdering af sagens art og omfang, sagsgenstandens størrelse, den medgåede tid, det forbundne ansvar og det opnåede resultat; ingen enkeltfaktor er i sig selv afgørende.
- 03** Advokatnævnet kan alene godkende, nedsætte eller lade vederlaget bortfalde efter [§ 146, stk. 1](#) – nævnet har ingen hjemmel til at forhøje et salær.
- 04** Har advokaten afgivet mangelfuld prisoplysning over for en forbrugerclient, vender bevisbyrden: advokaten må da godtgøre, at den ydede bistand berettiger salæret.
- 05** Er der givet et prisoverslag, skal klienten orienteres så tidligt som muligt, hvis salæret forventes at overstige overslaget; sker det ikke, nedsættes salæret typisk til overslagets niveau.
- 06** Offentligt annoncerede timepriser kan skabe en berettiget forventning om tidsbaseret afregning, som advokaten er bundet af.
- 07** Uklarhed i en salæraftale, som advokaten selv har konciperet, fortolkes til skade for advokaten.
- 08** Advokaten bærer bevisbyrden både for, at der overhovedet er indgået en aftale om bistand, og for opdragets omfang.

- 09** Ydelser, der er led i almindeligt kontorhold – sagsoprettelse, digitalisering mv. – kan ikke opkræves som selvstændige tillæg ved siden af salæret.
- 10** Salærklage skal indgives inden 1 år regnet fra den endelige afregning af sagen; fristoverskridelse kræver en rimelig begrundelse, og passivitet er ikke tilstrækkelig.
- 11** Advokatnævnets salærafgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, men hver af parterne kan efter § 147 a indbringe sagen for domstolene, som prøver salæret fuldt ud.
- 12** Nævnets salærkendelse kan ikke tvangsfuldbyrdes, men det strider mod god advokatskik ikke at efterleve den uden at anlægge sag.
- 13** Interessekonflikt medfører, at advokaten mister kravet på salær for arbejde udført efter det tidspunkt, hvor han burde være udtrådt af sagen – salæret kan bortfalde helt.
- 14** Genoptagelse efter § 146, stk. 3-4, kræver særlige grunde, typisk nye væsentlige oplysninger, og skal begæres inden 1 år efter meddelelsen af afgørelsen.

§ 1 Rimelighedsgrænsen i retsplejelovens § 126, stk. 2, som del af god advokatskik

Kernereglen står i [retsplejelovens § 126, stk. 2](#):

Stk. 2. En advokat må ikke kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Bestemmelsen står i umiddelbar forlængelse af den generelle adfærdsnorm i [§ 126, stk. 1](#), hvorefter en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, og udføre sit hverv »grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger«. Rimelighedsgrænsen er altså ikke en isoleret prisregel, men en integreret del af advokatens professionsnorm.

Bestemmelsen fik sin nuværende affattelse ved den store advokatreform, der blev gennemført ved **lov af 9. juni 1982 om ændring af lov om rettens pleje m.v. (Advokater m.v. Tilsyn med eksekutorer)** med ikrafttræden 1. juli 1983. Af [lovforslagets bemærkninger i Folketingstidende 1981-82 \(2. samling\)](#), [tillæg A](#) fremgår om § 126, stk. 2:

Ifølge stk. 2 må en advokat ikke kræve højere vederlag for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til den gældende bestemmelse i § 134, stk. 1. Bestemmelserne er dog udvidet til også at omfatte vederlag for andet arbejde end udførelse af retssager. Bestemmelsen kan danne grundlag for, at et vederlag nedsættes eller bortfalder, hvis spørgsmålet indbringes for en kredsbestyrelse og eventuelt efterfølgende for advokatnævnet efter forslagets §§ 146 og 147 eller for de almindelige domstole under et civilt søgsmål.

Forarbejderne fastslår dermed tre forhold, der stadig bærer praksis: bestemmelsen gælder **alt** advokatarbejde og ikke blot retssager; retsfølgen er nedsættelse **eller bortfald**; og prøvelsen kan ske både administrativt og ved domstolene.

Forarbejderne understreger dernæst dobbeltsporet – at et urimeligt salær ikke kun er en pengetvist, men også en forseelse:

Bestemmelsen angiver samtidig en advokatpligt, hvis tilsidesættelse efter omstændighederne har karakter af en disciplinærforseelse.

Endelig valgte lovgiver bevidst **ikke** at videreføre de dagældende særlige lovregler om salæraftaler:

Det er ikke fundet nødvendigt at medtage de specielle regler om salæraftaler i den gældende lovs § 134, stk. 2 og 3. Disse forhold må antages at blive tilstrækkeligt reguleret af begrebet god advokatskik og de almindelige aftaleretlige ugyldighedsregler.

Dette valg forklarer, hvorfor salæraftaler i dag bedømmes efter en kombination af god advokatskik og almindelig aftaleret – herunder uklarhedsreglen, jf. nedenfor om **BS-48344/2023-OLR**.

LOV

Retsplejeloven § 126, stk. 1, 2

Retsplejeloven § 146, stk. 1

PRAKSIS

Landsretten · Landsretten frifinder selskab for advokathonorar på baggrund af salæraftale om slutafregning

10.03.2025

Salærfastsættelseskriterierne: art, omfang, sagsgenstand, tid, ansvar og resultat

§ 2

§ 126, stk. 2 indeholder ingen kriterier – den er en åben retlig standard. Kriterierne er udviklet i Advokatnævnets og domstolenes praksis og består af en **samlet vurdering** af:

- sagens art og omfang
- sagsgenstandens (den økonomiske interesses) størrelse
- den medgåede tid
- det med sagen forbundne ansvar
- det opnåede resultat

At netop denne bedømmelse er nævnets kerneopgave, fremgår direkte af 1982-forarbejderne til § 144 om nævnets sammensætning, hvor de ministerudpegede medlemmer skal varetage samfundets interesser ved bl.a.

bedømmelsen af hvad der i den enkelte sag må anses for et »rimeligt vederlag«.

Vurderingen er konkret og skønsmæssig. I **2025-2098** lagde nævnet ved nedsættelsen fra 50.000 kr. til 25.000 kr. udtrykkeligt vægt på både **det medgåede tidsforbrug** og **det opnåede resultat** – at klagen til Familieretshuset var indgivet for sent og derfor blev afvist ([kendelse af 23. december 2025](#)). Omvendt godkendte nævnet i **2016-2240** salæret i [en stor transaktionssag](#) uden nedsættelse – sagsgenstandens størrelse og sagens karakter bar salæret.

Når domstolene selv fastsætter et advokatsalær skønsmæssigt, sker det efter samme model. I [BS-1274/2008-VLR](#) foretog Vestre Landsret et skøn og fastsatte det berettigede salær til 25.000 kr. inkl. moms for arbejdet frem til det tidspunkt, hvor advokaten burde være udtrådt.

Sammenlignelige lovfæstede salærnormer bekræfter modellen. Efter [konkurslovens § 239, stk. 2](#) fastsættes kurators salær efter »en samlet vurdering« af bobehandlingens omfang og besværlighed, kurators særlige

ekspertise, den tidsmæssige belastning og udbyttet for kreditorerne – i [B-537/2018-VLR](#) fandt landsretten ikke grundlag for at tilsidesætte skifterettens skøn. Tilsvarende bedømmes bobestyrersalær efter [dødsboskiftelovens § 47](#) ud fra boets beskaffenhed, antallet af arvinger, det opnåede resultat og tidsforbruget; i [BS-165/2019-VLR](#) udtalte Vestre Landsret:

Efter en samlet vurdering finder landsretten, at salæret, der også indbefatter det selvstændige arbejde, der er udført af bobestyrerens sekretær, passende er fastsat til 100.000 kr. plus moms.

Sagen illustrerer samtidig et princip, der også gælder efter § 126, stk. 2: **klientens (her hovedarvingens) godkendelse af et højere salær binder ikke den prøvende instans**, når prøvelsen først er sat i gang.

LOV

[Dødsboskifteloven § 47](#)[Konkursloven § 239, stk. 2](#)[Retsplejeloven § 126, stk. 2](#)[Retsplejeloven § 144, stk. 1](#)

PRAKSIS	Landsretten · Landsretten stadfæster skifterettens salærfastsættelse til bobestyrer	07.06.2019
	Landsretten · Stadfættelse af kurators salær i konkursbo ved Vestre Landsret	02.01.2019
	Landsretten · Vestre Landsret: Advokatfirma ikke berettiget til fuldt salær grundet interessekonflikt	27.10.2009
	Advokatnævnet · Advokat idømt bøde på 100.000 kr. for fristoverskridelse i klage til Familieretshuset og fakturering før arbejdets udførelse – salær nedsat til 25.000 kr.	23.12.2025
	Advokatnævnet · Advokatsalær i stor transaktionssag ikke nedsat – Advokatnævnet godkender salær	22.12.2016

§ 3 Advokatnævnets kompetence, sammensætning og kredsen af klageberettigede

Kompetencen. Efter [§ 146, stk. 1](#) kan klager over vederlag, som en advokat, et advokatfællesskab eller et advokatselskab har forlangt for sit arbejde, indbringes for Advokatnævnet af »den, som har retlig interesse heri«. Nævnets afgørelsesmuligheder er udtømmende opregnet:

Nævnet kan godkende vederlagets størrelse eller bestemme, at vederlaget skal nedsættes eller bortfalde.

Der er altså **ingen hjemmel til at forhøje** et salær – nævnet er en ensidig beskyttelsesmekanisme for klienten. Det følger også af [§ 1 i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024 om Advokatnævnets virksomhed](#), at nævnet behandler både disciplinærsager og »klager, der vedrører det vederlag, som en advokat har forlangt for sit arbejde (salærklager)«.

Sammensætningen. Efter [§ 144, stk. 1](#) består nævnet af en formand og 2 næstformænd, der alle skal være dommere udpeget af Højesterets præsident, samt 18 andre medlemmer: 9 advokater valgt af Advokatsamfundet (som ikke må være medlemmer af Advokatrådet) og 9 ikke-advokater udpeget af justitsministeren. Justitsministerens udpegning skal sikre kendskab til »både private klienters, erhvervsklienters og offentlige klienters interesser«. Efter [§ 144, stk. 2](#) er der **paritet** ved sagsbehandlingen: der deltager et eller flere medlemmer af formandskabet, et eller flere ministerudpegede medlemmer og et antal advokater, der svarer til antallet af ministerudpegede. Afgørelser træffes ved simpelt flertal, og formandens stemme er udslagsgivende ved stemmelighed, jf. [bekendtgørelsens § 22](#). I praksis behandles salærsager typisk af 5-7 medlemmer.

Klageberettigelse. Kravet om retlig interesse er reelt. 1982-forarbejderne trak grænsen bredt:

Klager kan indbringes for kredsbestyrelsen af enhver, der har retlig interesse heri. Det vil navnlig gælde en advokats klienter, men også for andre som f.eks. skyldnere i incassosager kan fastsættelsen af et advokatsalær have en sådan økonomisk betydning, at der vil foreligge den fornødne retlige interesse.

Men tredjemænd uden økonomisk berøring afvises. I **2026-1695** afviste nævnet en klage fra en kommunes Familieafdeling over en advokats mandat ([kendelse af 21. maj 2026](#)), jf. [§ 147 b, stk. 3](#):

Nævnet finder, at kommunens Familieafdeling ikke har den fornødne retlige interesse i det forhold, klagen angår. Nævnet har herved lagt vægt på, at spørgsmålet om mandat er et anliggende mellem advokaten og klienten.

Nævnet vejledte samtidig om det alternative spor: enhver kan henvende sig til **Advokatrådet**, der efter [§ 143, stk. 2](#) fører tilsyn og af egen drift kan indklage en advokat for nævnet.

Gebyr. Efter [bekendtgørelsens § 9](#) skal der med klagen følge et gebyr på 500 kr. pr. indklaget advokat, som **dækker både adfærds- og salærklage over samme advokat**. Gebyret tilbagebetales, hvis klager får helt eller delvis medhold, hvis klagen afvises på grund af formelle mangler, eller hvis klagen trækkes tilbage inden afgørelsen. Offentlige myndigheder, domstolene og Advokatrådet betaler ikke gebyr.

LOV

[Retsplejeloven § 143, stk. 2](#)
[Retsplejeloven § 144, stk. 1, 2](#)
[Retsplejeloven § 146, stk. 1](#)
[Retsplejeloven § 147b, stk. 3](#)

PRAKSIS **Advokatnævnet** · Kommunes Familieafdeling fik klage over advokat afvist – manglende retlig interesse i mandatspørgsmål

21.05.2026

§ 4 1-årsfristen: endelig afregning, a conto-afregninger og afgrænsningen af selvstændige sager

Fristreglen står i [§ 146, stk. 2](#):

Stk. 2. Klager skal indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med kravet om vederlag. Fristen regnes fra den endelige afregning af den pågældende sag. Advokatnævnet kan behandle en klage, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen er rimeligt begrundet.

Bestemmelsen indeholder tre selvstændige elementer, der ofte forveksles:

Element	Indhold	Konsekvens
Kundskabstidspunktet	Klageren bekendt med kravet om vederlag	Starter fristen
Fikspunktet	Den endelige afregning af den pågældende sag	Fristen regnes herfra
Dispensationen	Fristoverskridelsen »rimeligt begrundet«	Nævnet <i>kan</i> realitetsbehandle

Endelig afregning som fikspunkt. Ordlyden knytter fristen til den *endelige* afregning – ikke til de enkelte a conto-fakturaer undervejs. Det har den praktiske konsekvens, at et a conto-beløb, der isoleret set ligger langt tilbage i tid, kan prøves sammen med slutaftregningen. **2018-860** illustrerer mekanikken: advokaten opkrævede a conto 10.000 kr. inkl. moms ved faktura af 27. december 2015, men fremsendte først slutaftregningen på 40.000 kr. den 5. januar 2018. Nævnet prøvede det **samlede** salær på 50.000 kr. inkl. moms og nedsatte det til 12.750 kr. ([kendelse af 25. oktober 2018](#)).

Afgrænsningen af »den pågældende sag«. Fikspunktet forudsætter, at man kan afgrænse, hvad der er én sag, og hvad der er to selvstændige sager. Spørgsmålet er det samme, som afgør, hvad en salæraftale dækker – og her har landsretten placeret risikoen hos advokaten. I [BS-48344/2023-OLR](#) havde advokaten netop gjort gældende, at SKATs efteropkrævninger udgjorde »en ny sag«, og hun havde da også oprettet en ny sag på kontoret. Østre Landsret afviste opdelingen: aftalen afgrænsede ikke på en klar og tydelig måde arbejdet til den oprindelige problemstilling, og det var ikke godtgjort, at klienten var oplyst om, at det videre arbejde ville blive særskilt afregnet. **Advokaten kan altså ikke ensidigt skabe en ny »selvstændig sag« – og dermed et nyt fikspunkt – ved en intern sagsoprettelse.**

Dispensationen er snæver. Passivitet rækker ikke. I **2010-635** blev en salærklage afvist som for sent indgivet, selv om spørgsmålet var henvist fra retten, fordi klageren havde udvist passivitet trods gentagne opfordringer ([kendelse af 22. oktober 2012](#)). I **2018-860** afviste nævnet tilsvarende den del af klagen, der angik et refusionskrav, som klageren havde kendt siden sommeren 2016; at advokaten selv havde afregnet sent, havde ikke afholdt klageren fra at klage tidligere.

Den parallelle 1-årsfrist for adfærdsklager i [§ 147 b, stk. 2](#) løber fra kundskab om **forholdet** (ikke om afregningen), men dispensationspraksis er den samme strenge. I **2025-369** blev en klage over interessekonflikt afvist, fordi klageren havde været bekendt med forholdet siden august 2023, men først klagede i februar 2025 ([kendelse af 16. december 2025](#)):

Det forhold, at klageren i januar 2025 skiftede advokat i forbindelse med retssagens forberedelse, kan efter Advokatnævnets opfattelse ikke anses som en rimelig grund til, at der først herefter blev klaget over, at der forelå en interessekonflikt.

Heller ikke ny juridisk litteratur om forældelsesloven kunne begrunde en fristoverskridelse, jf. **2025-3636** ([kendelse af 11. marts 2026](#)). Fristen gælder også Advokatrådet selv: i **2021-1076** blev rådets egen klage over manglende daglig bogføring af klientkonto afvist som for sent indgivet ([kendelse af 31. januar 2022](#)).

LOV	Retsplejeloven § 146, stk. 2	Retsplejeloven § 147b, stk. 2	
PRAKSIS	Landsretten · Landsretten frifinder selskab for advokathonorar på baggrund af salæraftale om slutaftagning		10.03.2025
	Advokatnævnet · Adfærdsklage over renteopgørelse afvist som for sent indgivet – ny litteratur om forældelsesloven begrundede ikke fristoverskridelse		11.03.2026
	Advokatnævnet · Klage over interessekonflikt ved virksomhedsoverdragelse afvist som for sent indgivet – klageren bekendt med forholdet mere end 1 år inden klagens indgivelse		16.12.2025
	Advokatnævnet · Advokatrådets klage over manglende daglig bogføring af klientkonto afvist – indgivet for sent efter 1-års fristen		31.01.2022
	Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for sen afregning og salær nedsat fra 50.000 kr. til 12.750 kr. efter mangelfuldt prisoverslag		25.10.2018
	Advokatnævnet · Salærklage afvist som for sent indgivet trods henvisning fra retten – klager udviste passivitet trods gentagne opfordringer		22.10.2012

Genoptagelse efter § 146, stk. 3-4, og den afskårne administrative rekurs i stk. 5

§ 5

Ved [lov nr. 1464 af 10. december 2024](#) om ændring af retsplejeloven, lov om skifte af dødsboer og arveloven (Revision af reglerne om Advokatsamfundets organer m.v.) blev der med virkning fra **1. januar 2025** indsat udtrykkelige genoptagelsesregler i [§ 146, stk. 3 og 4](#). Lovforarbejderne beskriver ændringen således:

Der indføres hjemmel til, at Advokatnævnet kan genoptage behandlingen af en salærklage, hvis særlige grunde taler derfor, og en etårig frist for at begære genoptagelse.

Reglerne lyder nu:

Stk. 3. Advokatnævnet kan af egen drift eller på begæring beslutte at genoptage behandlingen af en klage, hvis særlige grunde taler herfor, herunder særlig hvis der fremkommer nye, væsentlige oplysninger, der forventes at kunne føre til et andet resultat.

Stk. 4. En begæring om genoptagelse af en klage skal indgives, inden 1 år efter at parten er blevet meddelt nævnets afgørelse. Nævnet kan behandle en begæring om genoptagelse, der er indgivet senere, når fristoverskridelsen er rimeligt begrundet.

Tre træk er værd at bemærke. For det første kan nævnet genoptage **af egen drift** – genoptagelse er ikke betinget af en partsbegæring. For det andet er tærsklen »særlige grunde«, med nye væsentlige oplysninger som det typiske, men ikke eneste, eksempel; det er tillige et krav, at oplysningerne »forventes at kunne føre til et andet resultat«. For det tredje er genoptagelsesreglerne for salærklager nu spejlvendte af de tilsvarende regler for adfærdsklager i [§ 147 b, stk. 4 og 5](#) – samme reform gennemførte den ensretning, som har været den røde tråd siden 2007. Ved samme lov blev [§ 145](#) om kredsbestyrelsernes bistand ophævet.

At genoptagelse ikke er en formalitet, ses af **2025-1595**, hvor spørgsmålet blev behandlet under [§ 147 b, stk. 5](#) ([kendelse af 13. april 2026](#)).

Afskåret administrativ rekurs. [§ 146, stk. 5](#) er kortfattet og absolut:

Stk. 5. Advokatnævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Det samme gentages i [§ 23 i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024](#). Genoptagelse efter stk. 3-4 er dermed den eneste administrative vej tilbage til nævnet – derefter er domstolene eneste mulighed, jf. næste afsnit.

LOV

[Retsplejeloven § 146, stk. 3-5](#)[Retsplejeloven § 147b, stk. 4, 5](#)

PRAKSIS

Advokatnævnet · Advokat pålagt tillægsbøde for utilstrækkelig specifikation af salær i personskadeerstatningssag – salær på 251.250 kr. godkendt

13.04.2026

§ 6 Prisoplysning og prisoverslag – den tungeste enkeltfaktor i nævnets nedsættelsespraksis

Gennemgår man Advokatnævnets salærkendelser, er mønsteret entydigt: **nævnet nedsætter sjældent et salær, fordi timetallet i sig selv er for højt – men næsten altid, når prisoplysningen svigter**. Det er ikke tidsforbruget, men kommunikationen om prisen, der afgør sagen.

Mangelfuld prisoplysning vender bevisbyrden. I **2018-860** havde advokaten i en ordrebekræftelse skrevet:

Jeg vil antage at mit tidsforbrug vil andrage 5-6 timer, men vil orientere dig, hvis dette tidsestimat ikke holder. Jeg beregner mig 1.700 kr. + moms pr. time for min bistand.

Sagen voksede til »ikke under 40 timer«, og advokaten fakturerede 50.000 kr. inkl. moms – efter eget udsagn med betydelig rabat i forhold til et reelt tidsforbrug svarende til 85.000 kr. Nævnet nedsatte alligevel salæret til **12.750 kr. inkl. moms** – præcis overslagets øvre grænse. Nævnet lagde vægt på to selvstændige forhold: dels at klageren var forbruger, hvorfor timeprisen skulle have været oplyst inklusive moms, jf. [markedsføringslovens § 13](#), og at **mangelfuld prisoplysning medfører, at advokaten må bevise, at bistanden berettiger salæret**; dels at en advokat, der har givet et overslag, skal orientere klienten så tidligt som muligt, hvis salæret forventes at overstige det. Advokaten havde ikke underbygget en sådan orientering.

Overskridelse af bindende prisoverslag. Samme princip bar **2024-594**, hvor nævnet nedsatte et salær fra 522.356 kr. til **347.500 kr. ekskl. moms** efter overskridelse af et bindende prisoverslag uden orientering af klienten ([kendelse af 30. oktober 2024](#)). Sagen viser, at princippet ikke er forbeholdt små forbrugersager – også seks-cifrede salærer nedsættes.

Annoncerede timepriser binder. I **2012-2873** blev et salær på 275.000 kr. nedsat til **91.970 kr.**, fordi timepriserne på advokatens egen hjemmeside havde skabt en berettiget forventning om tidsbaseret afregning ([kendelse af 31. oktober 2013](#)). Advokatens egen markedsføring blev dermed målestokken.

For sen eller utilstrækkelig opdrags- og prisoplysning. I **2025-2098** fandt nævnet, at opdrags- og prisoplysningerne var både utilstrækkelige (sagen var fejlagtigt betegnet som en samværssag) og afgivet for sent; salæret blev nedsat fra 50.000 kr. til 25.000 kr. inkl. moms. Nævnet afviste samtidig, at det indbetalte beløb udgjorde et aftalt fast salær – det var alene et **depositum**. Manglende prisoplysning sanktioneres også selvstændigt disciplinært: i **2023-2154** fik en advokat en bøde på 10.000 kr. for gentagne gange at have afgivet opdrags- og prisoplysning for sent i forbrugersager, jf. [forbrugeraftalelovens § 17](#) ([kendelse af 26. april 2024](#)), og i **2026-363** blev en advokat idømt bøde for manglende opdrags- og prisoplysninger til en forbrugerklient ved et grænseoverskridende fritidshussalg ([kendelse af 23. april 2026](#)).

Utilstrækkelig specifikation af selve salæret kan derimod godt sanktioneres disciplinært, uden at salæret nedsættes. I **2025-1595** blev advokaten pålagt en tillægsbøde for utilstrækkelig specifikation af salæret i en personskadeerstatningssag, men salæret på **251.250 kr. blev godkendt**. De to spor er altså adskilte: en formfejl i afregningen udløser ikke automatisk nedsættelse, hvis vederlaget materielt er rimeligt.

Samlet kan mønsteret opstilles således:

Situation	Typisk udfald
Intet/mangelfuldt prisoverslag, forbrugerklient	Nedsættelse; advokaten har bevisbyrden
Overslag overskredet uden orientering	Nedsættelse til overslagets niveau
Annoncerede timepriser fraveget	Nedsættelse til tidsbaseret afregning
Klar prisoplysning, dokumenteret arbejde	Godkendelse
Klar prisoplysning, men mangelfuld specifikation	Godkendelse + disciplinærbøde

LOV

[Forbrugeraftaleloven § 17](#)[Markedsføringsloven § 13](#)[Retsplejeloven § 126, stk. 2](#)[Retsplejeloven § 146, stk. 1](#)

PRAKSIS **Advokatnævnet** · Advokat idømt bøde for manglende opdrags- og prisoplysninger til forbrugerklient ved grænseoverskridende fritidshussalg 23.04.2026

Advokatnævnet · Advokat pålagt tillæggsbøde for utilstrækkelig specifikation af salær i personskaadeerstatningssag – salær på 251.250 kr. godkendt	13.04.2026
Advokatnævnet · Advokat idømt bøde på 100.000 kr. for fristoverskridelse i klage til Familieretshuset og fakturering før arbejdets udførelse – salær nedsat til 25.000 kr.	23.12.2025
Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for sen udtræden af retssag pga. jobskifte, for sen afregning og manglende overholdelse af klientkontoregler – salær nedsat for overskredet prisoverslag	23.12.2025
Advokatnævnet · Advokatnævnet nedsætter salær på 522.356 kr. til 347.500 kr. ekskl. moms efter overskridelse af bindende prisoverslag uden orientering af klient	30.10.2024
Advokatnævnet · Advokat pålagt bøde på 10.000 kr. for gentagne gange at have afgivet opdrags- og prisoplysning for sent i forbrugersager	26.04.2024
Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for sen afregning og salær nedsat fra 50.000 kr. til 12.750 kr. efter mangelfuldt prisoverslag	25.10.2018
Advokatnævnet · Advokatsalær på 275.000 kr. nedsat til 91.970 kr. – hjemmesidens timepriser skabte berettiget forventning om tidsbaseret afregning	31.10.2013

§ 7 Salæraftalen fortolkes mod advokaten som koncipist

Da lovgiver i 1982 bevidst undlod at videreføre særlige lovregler om salæraftaler og henviste til god advokatskik og »de almindelige aftaleretlige ugyldighedsregler«, blev den almindelige **uklarhedsregel** den centrale kontrolmekanisme over for advokatudformede salæraftaler. Den nyeste og klareste illustration er Østre Landsrets dom af 10. marts 2025 i [BS-48344/2023-OLR](#).

Et bilselskab havde gennem år haft en omfattende skattesag om eksportgodtgørelse. Ved e-mail af 2. februar 2016 med overskriften »Eksportgodtgørelse salæraftale« aftalte parterne, at selskabet skulle betale 100.000 kr. som **endelig opgørelse** af mellemværendet, og at fremtidigt arbejde alene skulle afregnes, hvis selskabet vandt og fik udbetalt et beløb fra SKAT – en bonusordning. Selskabet betalte de 100.000 kr.

Da SKAT i juni 2016 rejste efteropkrævninger på 949.000 kr. vedrørende 205 biler, udførte advokaten 109,5 timers arbejde og sendte i 2018 og 2019 fakturaer herfor. Advokaten forklarede for landsretten, at aftalen var en **bonusaftale**, hvor der ud over en eventuel bonus skulle betales for timeforbruget, og at hun ved tab skulle fakturere den anvendte tid. Hun erkendte samtidig, at dette **ikke fremgik af hendes egen mail**, og at det heller ikke fremgik, at der var tale om to forskellige sager, der skulle faktureres særskilt.

Landsretten lagde til grund, at mailen indeholdt en aftale om slutaftregning, og at skattesagen umiddelbart forud for aftalen **også** omfattede spørgsmålet om opkrævning af for meget udbetalt eksportgodtgørelse – bl.a. fordi advokaten i sit eget brev af 13. januar 2016 selv havde taget stilling til SKATs efteropkrævning. Afgørende blev derefter tre forhold: det var advokaten, der havde konciperet salæraftalen; aftalen afgrænsede ikke på en klar og tydelig måde arbejdet til alene registreringsafgiftsproblemstillingen; og det var ikke godtgjort, at selskabet var oplyst om, at yderligere arbejde ville blive særskilt afregnet efter medgået tid. Advokatfirmaet havde derfor ikke løftet bevisbyrden, og **selskabet blev frifundet** – advokaten fik intet for de 109,5 timer og blev pålagt 65.000 kr. i sagsomkostninger.

Dommen fastslår to praktiske regler for advokatens slutaftregnings- og bonusaftaler:

- **Det, der ikke står i aftalen, kan advokaten ikke støtte ret på.** En forudsætning om timeafregning ved tab må skrives ind.
- **Sagsafgrænsningen skal være klar og tydelig.** En intern sagsoprettelse på kontoret skaber ikke en ny sag i aftalens forstand.

Bevisbyrden for aftalegrundlaget ligger generelt hos advokaten. I **2023-881** fastslog Advokatnævnet, at en advokat har bevisbyrden for, at der er indgået en aftale om bistand, herunder omfanget heraf. Advokaten havde udført og faktureret arbejde 10-18 minutter efter, at en »Velkomsthilsen« med ordrebekræftelse var sendt, og uden at klienten havde bekræftet at have læst den. Nævnet fandt, at han havde tilsidesat god advokatskik ved at påbegynde arbejdet uden aftale og derefter fastholde salærkravet, og pålagde en skærpet bøde på 20.000 kr. ([kendelse af 30. oktober 2023](#)). Selve salærklagen blev afvist på grund af dens beskaffenhed, fordi advokaten havde krediteret salæret inden nævnsbehandlingen – en illustration af, at **kreditering afskærer salærprøvelsen, men ikke disciplinæransvaret**.

LOV	Retsplejelovent § 126, stk. 1, 2	Retsplejelovent § 147c, stk. 1	
PRAKSIS	Landsretten · Landsretten frifinder selskab for advokathonorar på baggrund af salæraftale om slutafregning		10.03.2025
	Advokatnævnet · Advokat idømt skærpet bøde for at udføre og fakturere juridisk arbejde uden aftale med klienten		30.10.2023

§ 8 Kontorhold, gebyrer og sagsoprettelseshonorar – poster der ikke kan lægges oven i salæret

En særskilt og voksende gruppe salærkendelser angår ikke salærets *størrelse*, men dets *sammensætning*: må advokaten fakturere selvstændige tillæg ved siden af timesalæret?

Nævnets svar er nej, når posten reelt dækker almindeligt kontorhold, som timeprisen allerede forudsættes at dække:

- I **2023-3522** fastslog nævnet, at en advokat ikke måtte opkræve et særskilt **digitaliseringsgebyr** oven i salæret ved en virksomhedsoverdragelse ([kendelse af 28. februar 2024](#)), jf. [§ 126, stk. 2](#) og [§ 146, stk. 1](#).
- I **2025-2129** lod nævnet et særskilt **sagsoprettelseshonorar** bortfalde som led i kontorhold, mens det øvrige salær for bodelingssagen blev godkendt ([kendelse af 29. januar 2026](#)).

De to kendelser viser en vigtig nuance i [§ 146, stk. 1](#): nævnets tre reaktionsmuligheder – godkende, nedsætte, lade bortfalde – kan anvendes **delvist og postvis**. Nævnet kan lade én post bortfalde og samtidig godkende resten af vederlaget. Retsfølgen rammer altså præcist den uberettigede del.

Grænsen er ikke, om posten er oplyst, men om den dækker en selvstændig ydelse ud over den bistand, timeprisen honorerer. Advokater, der ønsker at opkræve særskilte administrationsgebyrer, må derfor kunne påvise, at der ligger en reel, adskilt ydelse bag – ellers bortfalder posten.

LOV	Retsplejelovent § 126, stk. 2	Retsplejelovent § 146, stk. 1	
PRAKSIS	Advokatnævnet · Særskilt sagsoprettelseshonorar bortfalder som del af kontorhold – øvrigt advokatsalær for bodelingssag godkendt		29.01.2026
	Advokatnævnet · Advokat måtte ikke opkræve særskilt digitaliseringsgebyr oveni salær ved virksomhedsoverdragelse		28.02.2024

§ 9 Når salæret godkendes: erhvervsklienter, transaktioner og dokumenteret bistand

Billedet ville blive skævt, hvis man kun læste nedsættelseskendelserne. Advokatnævnet godkender salærer i vidt omfang – også høje salærer – når prisgrundlaget er i orden.

- **2016-2240:** salær i en stor transaktionssag blev **ikke nedsat**; nævnet godkendte vederlaget ([kendelse af 22. december 2016](#)).
- **2025-1595:** salær på **251.250 kr.** i en personskadeerstatningssag blev godkendt, selv om advokaten samtidig fik en tillægsgbøde for utilstrækkelig specifikation.
- **2025-2129:** det øvrige salær for en bodelingssag blev godkendt; alene sagsoprettelseshonoraret bortfaldt.

To forhold går igen i godkendelsessagerne. For det første **sagsgenstandens størrelse og sagens karakter**: i transaktions- og erhvervssager accepterer nævnet et højere absolut niveau, fordi både den økonomiske interesse og det forbundne ansvar er større. Nævnets sammensætning afspejler netop dette hensyn – efter [§ 144, stk. 1](#) skal justitsministerens udpegning sikre kendskab til »både private klienters, erhvervsklienters og offentlige klienters interesser«, og forarbejderne fremhæver, at medlemmerne skal have »en betydelig indsigt i almindelige samfunds- og erhvervsforhold«.

For det andet **klientens karakter**. Den skærpede prisoplysningsnorm i [markedsføringslovens § 13](#) og [forbrugeraftalelovens § 17](#) gælder forbrugerklienter. Over for en professionel erhvervsklient, der selv har forudsætninger for at vurdere omfanget af en transaktion, er nævnet tilbageholdende med at gribe ind i et aftalt eller sædvanligt honorar. Rimelighedsnormen i [§ 126, stk. 2](#) gælder dog **begge** klienttyper – der findes ingen erhvervsundtagelse, kun en anden bevismæssig tyngde.

Konklusionen for praktikerer er, at et højt salær ikke i sig selv er urimeligt. Det bliver først angribeligt, når klienten ikke er blevet sat i stand til at forudse det.

LOV	Forbrugeraftaleloven § 17	Markedsføringsloven § 13	Retsplejelovent § 126, stk. 2
	Retsplejelovent § 144, stk. 1		
PRAKSIS	Advokatnævnet · Advokat pålagt tillægsgbøde for utilstrækkelig specifikation af salær i personskadeerstatningssag – salær på 251.250 kr. godkendt		13.04.2026
	Advokatnævnet · Særskilt sagsoprettelseshonorar bortfalder som del af kontorhold – øvrigt advokatsalær for bodelingssag godkendt		29.01.2026
	Advokatnævnet · Advokatsalær i stor transaktionssag ikke nedsat – Advokatnævnet godkender salær		22.12.2016

Salærets bortfald ved interessekonflikt og væsentlige mangler ved ydelsen

Den skarpeste retsfølge efter [§ 146, stk. 1](#) er, at vederlaget **bortfalder** helt. Det sker typisk, hvor advokaten har udført arbejdet i en situation, hvor han slet ikke måtte være i sagen – først og fremmest ved interessekonflikt.

Bortfald fra konfliktens indtræden. [BS-1274/2008-VLR](#) er skolebogseksemplet. En advokat repræsenterede efter aftale begge parter i en ejendomshandel, hvilket i starten var uproblematisk, fordi parterne var enige. Den 15. maj 2006 rejste sælgeren tvivl om, hvorvidt han var bundet af aftalen, og interesserne skiltes. Vestre Landsret udtalte:

Der opstod herved en interessekonflikt mellem parterne, som medfører, at advokat Vidne 1 ikke længere kunne repræsentere begge parter og heller ikke en af parterne, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og Advokatetiske regler 3.2.1. punkt 11, 2. punktum. Advokat Vidne 1 burde derfor på dette tidspunkt være udtrådt af sagen.

Advokatfirmaet fik derfor **intet salær for arbejde udført efter den 15. maj 2006**, mens landsretten skønsmæssigt fastsatte salæret for det forudgående – forsvarligt udførte – arbejde til 25.000 kr. inkl. moms. Bortfaldet er altså tidsmæssigt afgrænset til perioden efter det tidspunkt, hvor udtrædelsespligten indtrådte.

Fuldt bortfald. Østre Landsret nåede i [BS-57859/2019-OLR](#) (dom af 23. juni 2021) frem til, at et advokatfirmas salær for en advokatundersøgelse i en udbyttesag **bortfaldt** som følge af interessekonflikt. Sagen angik bl.a. [§ 126, stk. 1](#), [§ 127 a, stk. 1](#) og [§ 147 c, stk. 1](#). Afgørelsen viser, at bortfaldsreaktionen også rammer store, erhvervsmæssige opdrag – og at advokatundersøgelser er særligt eksponerede, fordi uafhængighed er selve ydelsens værdi. Til sammenligning frifandt Advokatnævnet i **2022-2241 + 2022-2423** advokater for en klage over udarbejdelsen af en advokatundersøgelse ([kendelse af 28. april 2023](#)) – kritik af selve undersøgelsens indhold er ikke i sig selv nok.

Grænsen for konfliktnormen. Interessekonfliktbedømmelsen er ikke ubegrænset. I [BS-32024/2023-OLR](#) (dom af 27. marts 2025) **ophævede** Østre Landsret Advokatnævnets kendelse. Landsretten anerkendte udgangspunktet:

Landsretten finder, at en advokat ved at modtage fortrolige oplysninger efter omstændighederne, også uden at der foreligger et klientforhold, kan bringe sig i en situation, hvor der opstår en interessekonflikt, hvis advokaten efterfølgende påtager sig at repræsentere en modpart.

Men trak samtidig grænsen:

Det er dog i familieretlige tvister ikke enhver sonderende telefonisk henvendelse fra en part, der kan medføre, at advokaten efterfølgende ikke kan påtage sig at repræsentere modparten, og det kan ikke generelt pålægges advokater at registrere samtlige sådanne henvendelser og opbevare registreringerne med henblik på at sikre sig mod fremtidige interessekonflikter.

Mangler ved ydelsen. Væsentlige mangler ved selve bstanden slår igennem på salæret via kriteriet »det opnåede resultat«. I **2025-2098** nedsatte nævnet salæret til det halve, netop fordi advokatens klage til Familieretshuset blev afvist på grund af en fristoverskridelse – ydelsen var reelt værdiløs for klienten. I [BS-1084/2024-OLR](#) (dom af 23. maj 2025) nedsatte landsretten en bøde til en advokat for utilstrækkelig varetagelse af klientens interesser i en erstatningssag; sagen angik både [§ 126, stk. 1](#) og [stk. 2](#).

Et beslægtet tilfælde af salærbortfald ved siden af selve ydelsen ses i Højesterets dom af 13. februar 2008 i [BS-251/2007-HJR](#), hvor en advokat havde opkrævet salæret direkte hos klienterne, selv om retshjælpsdækning var bevilget. Højesteret stadfæstede, at dette stred mod god advokatskik, jf. [§ 126](#), og at **bevisbyrden for et afkald på retshjælpsdækning påhviler advokaten**:

Som anført af landsretten havde advokat Appellant, tidligere Sagsøger på sine klienters vegne søgt om retshjælpsdækning, som blev bevilget ved Codan Forsikrings brev af 10. november 2004. Forliget i sagen blev indgået den 3. november 2004, uden at spørgsmålet om fordeling af sagsomkostninger var forelagt forsikringsselskabet, og Højesteret tiltræder, at advokat Appellant, tidligere Sagsøger ikke har godtgjort, at hans klienter i forbindelse med forliget havde givet afkald på dækning i henhold til retshjælpsforsikringen.

Advokaten blev pålagt en bøde på 5.000 kr. og 20.000 kr. i sagsomkostninger.

LOV

Retsplejeloven § 126, stk. 1, 2

Retsplejeloven § 146, stk. 1

Retsplejeloven § 147c, stk. 1

PRAKSIS	Højesteret · Højesterets dom om tilsidesættelse af god advokatskik ved salæropkrævning trods retshjælpsdækning	13.02.2008
	Landsretten · Landsret nedsætter bøde til advokat for utilstrækkelig varetagelse af klients interesser i erstatningssag	23.05.2025
	Landsretten · Landsretten ophæver Advokatnævnets kendelse: Sonderende telefonsamtale udløste ikke interessekonflikt	27.03.2025
	Landsretten · Advokatfirma dømt for interessekonflikt i udbyttesag – salær bortfalder	23.06.2021
	Landsretten · Vestre Landsret: Advokatfirma ikke berettiget til fuldt salær grundet interessekonflikt	27.10.2009
	Advokatnævnet · Advokat idømt bøde på 100.000 kr. for fristoverskridelse i klage til Familieretshuset og fakturering før arbejdets udførelse – salær nedsat til 25.000 kr.	23.12.2025
	Advokatnævnet · Advokater frifundet for klage over udarbejdelsen af en advokatundersøgelse	28.04.2023

§ 11 Fra nævnskendelse til domstol: prøvelsen sker efter § 147 a – ikke § 147 d

Det er en udbredt misforståelse, at Advokatnævnets salærkendelser prøves efter [§ 147 d](#). Det gør de ikke. § 147 d, stk. 1, angår efter sin ordlyd alene afgørelser **efter § 147 c, stk. 1 og 2** – dvs. irettesættelse, bøde, tvangsbøde og sagsfratagelse i **disciplinærsager** – og indbringelse skal ske af advokaten inden 4 uger. Det bekræftes af [§ 23 i bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024](#):

Advokatnævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

*Advokatnævnets afgørelse i **disciplinærsager** kan af vedkommende advokat indbringes eller begæres indbragt for retten i overensstemmelse med retsplejelovens § 147 d, § 147 e og § 147 g.*

For **salærafgørelser** er hjemlen i stedet [§ 147 a](#):

Så længe en sag behandles af Advokatnævnet, kan klagesagens parter ikke anlægge sag ved domstolene om de spørgsmål, der er omfattet af klagen. Når Advokatnævnet har truffet afgørelse, kan hver af parterne indbringe sagen for domstolene.

Bestemmelsen har fire konsekvenser, der alle er udtrykkeligt forudsat i 1982-forarbejderne:

1. **Litispændens under nævnsbehandlingen.** Ingen af parterne kan sagsøge, mens klagen verserer.
2. **Begge parter – ikke kun advokaten – kan gå til domstolene.** Dette står i skarp modsætning til § 147 d, hvor kun advokaten er søgsmålsberettiget.
3. **Ingen 4-ugers frist.** Adgangen følger de almindelige regler; det er den underliggende fordrings forældelse, der begrænser.
4. **Kendelsen kan ikke tvangsfuldbyrdes.** Forarbejderne er utvetydige:

Klageordningen er som udgangspunkt ikke til hinder for, at parterne kan vælge at indbringe spørgsmål om salærkrav for de almindelige domstole (...) Når sagen er afsluttet ved klageorganerne, kan en part, der er utilfreds med afgørelsen, frit anlægge en sag ved domstolene. Afgørelser, der er truffet af en kredsbestyrelse eller advokatnævnet, kan således ikke umiddelbart fuldbyrdes.

Forarbejderne lukker dog hullet med et disciplinært greb:

Når advokatnævnets afgørelse foreligger, må det endvidere følge af god advokatskik, at advokaten snarest muligt enten opfylder afgørelsen og udtrykkelig meddeler den anden part, at han affinder sig med advokatnævnets afgørelse, eller anlægger sag ved de almindelige domstole.

Denne konstruktion er levende praksis. I **2025-1761** blev en advokat pålagt bøde for **ikke at efterleve** Advokatnævnets kendelse om nedsat salær ([kendelse af 9. februar 2026](#)). Advokaten kan altså ikke passivt ignorere kendelsen: enten betaler han tilbage, eller også skal han anlægge sag.

Domstolsprøvelsen er **fuld**. Om den tilsvarende prøvelse i disciplinærsager udtaler 1982-forarbejderne, at domstolene – i modsætning til tidligere ret – kan foretage »en udtømmende prøvelse af advokatnævnets afgørelser«. Prøvelsen af salærkravet ved domstolene er da også reelt en selvstændig bedømmelse af, hvad der er et rimeligt vederlag, jf. [BS-48344/2023-OLR](#) og [BS-1274/2008-VLR](#).

At sondringen mellem sporene har reel betydning, ses af [BS-864/2009-OLR](#), hvor Østre Landsret fastslog rækkevidden af den opsættende virkning ved sagsanlæg efter [§ 147 d, stk. 2](#):

Den opsættende virkning må efter bestemmelsens ordlyd og forarbejderne hertil forstås således, at den alene angår fuldbyrdelsen af de sanktioner i form af irettesættelse og almindelig bøde, der knytter sig til Advokatnævnets afgørelse efter retsplejeloens § 147 c, stk. 1, hvorimod der ikke efter bestemmelsen, eller den sammenhæng hvori den indgår, er holdepunkter for at antage, at sagsanlæg suspenderer de pligter, der i tilfælde af tilsidesættelse kan sanktioneres i medfør af retsplejeloens § 147 c, stk. 1.

En advokat, der indbringer en kendelse for retten, er altså ikke fritaget for de underliggende pligter imens.

Responsum som alternativ. Efter [§ 26 i bekendtgørelse om godkendelse af vedtægt for Det Danske Advokatsamfund](#) kan Advokatrådet afgive responsum om et omtvistet salær – dog ikke, hvis der på tidspunktet for behandlingen verserer klagesag for Advokatnævnet. Rådet kan endvidere under en verserende retssag afgive responsum »til vejledning for retten« om et omtvistet salær i en sag, der **ikke** har været påkendt af Advokatnævnet.

LOV

[Retsplejeloen § 146, stk. 5](#)
[Retsplejeloen § 147a](#)
[Retsplejeloen § 147d, stk. 1, 2](#)
[Retsplejeloen § 147c, stk. 1](#)

PRAKSIS

Landsretten · Landsretten frifinder selskab for advokathonorar på baggrund af salæraftale om slutafregning 10.03.2025

Landsretten · Landsretten stadfæster Advokatnævnets kendelse om irettesættelse af advokat for interessekonflikt 09.04.2010

Landsretten · Vestre Landsret: Advokatfirma ikke berettiget til fuldt salær grundet interessekonflikt 27.10.2009

Advokatnævnet · Advokat pålagt bøde for ikke at efterleve Advokatnævnets kendelse om nedsat salær 09.02.2026

§ 12 Samspillet med disciplinærsporet: ét forhold, to reaktioner

Fordi [§ 126, stk. 2](#) både er en rimelighedsgrænse og en advokatpligt, kan ét og samme forhold udløse to reaktioner: salærnedsættelse efter [§ 146, stk. 1](#) og disciplinærsanktion efter [§ 147 c, stk. 1](#). 1982-forarbejderne forudsatte netop dette dobbeltspor. Efter [bekendtgørelsens § 9](#) dækker ét gebyr på 500 kr. da også »både klage over en advokats adfærd og samme advokats salær«.

De hyppigste kombinationssager angår afregningsadfærd:

Kendelse	Adfærdsdelen	Salærdelen
2018-860	Bøde 10.000 kr. for slutafrigang 15 mdr. efter klientens anmodning	Nedsat fra 50.000 kr. til 12.750 kr.
2025-2098	Bøde 100.000 kr.; grov tilsidesættelse ved fakturering før arbejdets udførelse og manglende fremsendelse af faktura	Nedsat fra 50.000 kr. til 25.000 kr.
2025-1942	Bøde for sen udtræden, sen afregning og brud på klientkontoregler	Nedsat for overskredet prisoverslag
2025-1595	Tillæggsbøde for utilstrækkelig specifikation	Godkendt (251.250 kr.)

Af **2018-860** følger den generelle norm, at **en advokat skal foretage afregning uden unødigt ophold**. I **2025-2098** skærpede nævnet dette: det var groft i strid med god advokatskik at afregne ved faktura af 2. januar 2025, dels fordi arbejdet på det tidspunkt i al væsentlighed ikke var udført, dels fordi fakturaen ikke samtidig blev sendt til klienten, jf. § 9, stk. 4, i **klientkontovedtægten**. Bøden på 100.000 kr. afspejlede både gentagelsesvirkning fra en tidligere bøde på 40.000 kr. og at der forelå to tilsidesættelser, hvoraf den ene var grov.

At de to spor er selvstændige, ses af **2025-1595**: en tillæggsbøde for utilstrækkelig specifikation af salæret ændrede ikke ved, at salæret på 251.250 kr. materielt blev godkendt. Omvendt viser **2023-881**, at en salærklage kan afvises på grund af sin beskaffenhed (fordi advokaten har krediteret salæret), uden at det redder advokaten fra en bøde på 20.000 kr.

Sanktionsskalaen i § 147 c er bred: irettesættelse, bøde indtil 300.000 kr. – ved særligt grov tilsidesættelse op til 600.000 kr. – tvangsbøder og sagsfratagelse, og efter **stk. 3 og 8** betinget eller ubetinget frakendelse. I **2023-4043** blev en advokat frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for 21 grove og gentagne tilsidesættelser (**kendelse af 27. september 2024**). Vedvarende manglende efterlevelse af salærkendelser indgår i dette billede, jf. **2025-1761**.

Endelig følger det allerede af 1982-forarbejderne, at advokaten har en **vejledningspligt** om selve prøvelsesadgangen:

Det følger endvidere af kravet om god advokatskik, at en advokat skal vejlede sin klient om, at et salærkrav kan prøves af kredsbestyrelsen, såfremt klienten giver udtryk for, at han finder, at salærkravet er for stort.

Efter 2007-reformen læses henvisningen som en pligt til at vejlede om prøvelse ved **Advokatnævnet**.

LOV

Retsplejeloven § 126, stk. 2

Retsplejeloven § 146, stk. 1

Retsplejeloven § 147c, stk. 1, 3, 8

PRAKSIS	Advokatnævnet · Advokat pålagt tillæggsbøde for utilstrækkelig specifikation af salær i personskaadeerstatningssag – salær på 251.250 kr. godkendt	13.04.2026
	Advokatnævnet · Advokat pålagt bøde for ikke at efterleve Advokatnævnets kendelse om nedsat salær	09.02.2026
	Advokatnævnet · Advokat idømt bøde på 100.000 kr. for fristoverskridelse i klage til Familieretshuset og fakturering før arbejdets udførelse – salær nedsat til 25.000 kr.	23.12.2025
	Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for sen udtræden af retssag pga. jobskifte, for sen afregning og manglende overholdelse af klientkontoregler – salær nedsat for overskredet prisoverslag	23.12.2025

Advokatnævnet · Advokat frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for 21 grove og gentagne tilsidesættelser af advokatpligterne	27.09.2024
Advokatnævnet · Advokat idømt skærpet bøde for at udføre og fakturere juridisk arbejde uden aftale med klienten	30.10.2023
Advokatnævnet · Advokat idømt bøde for sen afregning og salær nedsat fra 50.000 kr. til 12.750 kr. efter mangelfuldt prisoverslag	25.10.2018

§ 13 Ordningens udvikling – fra kredsbestyrelse til ét nævn

Salærklageordningen har gennemgået tre reformer, der forklarer den nugældende systematik:

1982/1983 – grundlæggelsen. Ved lov af 9. juni 1982 om ændring af lov om rettens pleje m.v. (Advokater m.v. Tilsyn med eksekutorer) med ikrafttræden 1. juli 1983 blev hele retsplejelovens sjette afsnit om advokater (kap. 12-15 b) nyaffattet. Der blev oprettet et Advokatnævn, og klageordningen blev **toinstansiel** på salærsiden: kredsbestyrelserne traf afgørelse i 1. instans efter § 146, med klageadgang til Advokatnævnet efter § 147. Af [forarbejderne](#) fremgår:

Kredsbestyrelserne skal træffe afgørelse i alle sager om klager over vederlag, som en advokat har forlangt for sit arbejde, med klageadgang til advokatnævnet.

Disciplinærsager gik derimod direkte til nævnet. Der var altså fra begyndelsen **forskellige** regelsæt for salær- og adfærdsklager.

2007 – ensretning og én instans. Ved lov nr. 520 af 6. juni 2007 om ændring af retsplejeloven (Revision af regler om advokaters virksomhed), fremsat som L 163 i folketingssamlingen 2006-07, blev salærklager henlagt til Advokatnævnet som **eneste instans**, og reglerne for salær- og adfærdsklager blev i vidt omfang ensrettet – herunder med indførelsen af den parallelle 1-årsfrist i § 146, stk. 2 og § 147 b, stk. 2. Reformen bygger på **Betænkning nr. 1479/2006 om retsplejelovens regler om advokater**. Sporet af den gamle ordning ses stadig i loven: § 147 – den tidligere klageadgang fra kredsbestyrelse til nævn – står i dag som »(Ophævet)«.

2024/2025 – genoptagelse og afvikling af kredsbestyrelserne. Ved lov nr. 1464 af 10. december 2024 (L 22, 2024-25) blev genoptagelsesreglerne indsat som § 146, stk. 3 og 4 med virkning fra 1. januar 2025, og § 145 om kredsbestyrelsernes bistand blev ophævet. Samtidig blev [bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024 om Advokatnævnets virksomhed ved behandling af klager over advokater m.v.](#) udstedt med ikrafttræden 1. januar 2025; den [afløste](#) bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 om Advokatnævnets **og kredsbestyrelsernes** virksomhed – også titlen afspejler afviklingen.

Ældre kendelser skal læses i lyset af dette. Henvisninger til bekendtgørelse nr. 548 af 28. april 2020 ses fortsat i nævnspraksis frem til og med 2024 – fx i **2023-881** (afvisning af salærklage på grund af dens beskaffenhed) og **2021-1076** – mens kendelser fra 2025 og frem henviser til bekendtgørelse nr. 1630 af 19. december 2024, fx **2025-369** og **2026-1695**. De materielle regler om afvisning, retlig interesse og frist er dog videreført i det væsentlige uændret.

LOV	Retsplejeloven § 146, stk. 2-4	Retsplejeloven § 147b, stk. 2	
PRAKSIS	Advokatnævnet · Kommunes Familieafdeling fik klage over advokat afvist – manglende retlig interesse i mandatspørgsmål		21.05.2026
	Advokatnævnet · Klage over interessekonflikt ved virksomhedsoverdragelse afvist som for sent indgivet – klageren bekendt med forholdet mere end 1 år inden klagens indgivelse		16.12.2025

Advokatnævnet · Advokat idømt skærpet bøde for at udføre og fakturere juridisk arbejde uden aftale med klienten	30.10.2023
Advokatnævnet · Advokatrådets klage over manglende daglig bogføring af klientkonto afvist – indgivet for sent efter 1-års fristen	31.01.2022

§ 14 Afgrænsning og krydshenvisninger

Denne oversigt dækker advokatens vederlag over for **sin egen klient** – privat eller erhvervsmæssig – og prøvelsen heraf. Følgende nærliggende områder falder uden for:

- **Salær til beskikkede advokater og offentlige forsvarere.** Salær efter [retsplejelovens § 334](#), kapitel 31 og §§ 1007 og 1018 fastsættes af **retten** – ikke af Advokatnævnet – med udgangspunkt i landsretspræsidenternes vejledende takster og de årlige takstbekendtgørelser, og med hensyntagen til det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdets omfang. Her gælder [§ 126, stk. 2](#) ikke som prøvelsesnorm, og klienten er ofte ikke betaler. Se [beskikkelse-af-forsvarer](#).
- **Kæreadgangen og 50.000 kr.-grænsen for salærkære i straffesager.** Se [kæreadgang](#).
- **Advokatens erstatningsansvar for tab ved mangelfuld rådgivning.** Salærnedsættelse efter [§ 146](#) er en **vederlagsreaktion**, ikke en erstatning: nævnet kan aldrig tilkende klienten mere end det betalte salær tilbage, uanset hvor stort klientens tab er. Lider klienten et tab ud over salæret – fx fordi et krav forældes, eller en frist overskrides – må kravet forfølges som et professionsansvarskrav ved domstolene. Se [advokatansvar](#).

Sondringen har praktisk betydning. I **2025-2098** kunne Advokatnævnet nedsætte salæret til 25.000 kr. og pålægge en bøde på 100.000 kr., men nævnet kunne **ikke** kompensere klienten for det retstab, den forspildte klagefrist til Familieretshuset medførte. Tilsvarende kunne nævnet i **2025-3595** pålægge en tillægsbøde på 30.000 kr. for mangelfuld sagsførelse (undladt syn og skøn i en entreprisetvist), men ikke dække det tab, klienten led ved at tabe retssagen. De to spor supplerer altså hinanden: **nævnet renser salæret, domstolene dækker tabet**.

Endelig bemærkes, at også kurator- og bobestyrersalærer fastsættes af skifteretten efter [konkurslovens § 239](#) og [dødsboskiftelovens § 47](#) og altså ikke prøves af Advokatnævnet, selv om kriterierne er beslægtede, jf. [B-537/2018-VLR](#) og [BS-165/2019-VLR](#).

LOV	Dødsboskifteloven § 47	Konkursloven § 239, stk. 2	Retsplejeloven § 126, stk. 2
	Retsplejeloven § 146, stk. 1	Retsplejeloven § 334, stk. 2	
PRAKSIS	Landsretten · Landsretten stadfæster skifterettens salærfastsættelse til bobestyrer		
	Landsretten · Stadfættelse af kurators salær i konkursbo ved Vestre Landsret		
	Advokatnævnet · Advokat idømt bøde på 100.000 kr. for fristoverskridelse i klage til Familieretshuset og fakturering før arbejdets udførelse – salær nedsat til 25.000 kr.		

REFERENCE Lovgrundlag

7 paragraffer

Retsplejeloven § 126	stk. 1, 2	Retsplejeloven § 144	stk. 1, 2
Retsplejeloven § 146	stk. 1-5	Retsplejeloven § 147a	

Retsplejeloven § 147b	stk. 3	Retsplejeloven § 147c	stk. 1
Retsplejeloven § 147d	stk. 1		

MATERIALE Citerede afgørelser 29 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS 1

13.02.2008	Højesterets dom om tilsidesættelse af god advokatskik ved salæropkrævning trods retshjælpsdækning	4833-5824
------------	---	-----------

LANDSRET TEN · ANKEINSTANS 8

23.05.2025	Landsret nedsætter bøde til advokat for utilstrækkelig varetagelse af klients interesser i erstatningssag	10512-12393
27.03.2025	Landsretten ophæver Advokatnævnets kendelse: Sonderende telefonsamtale udløste ikke interessekonflikt	10510-12390
10.03.2025	Landsretten frifinder selskab for advokathonorar på baggrund af salæraftale om slutaftregning	9877-11556
23.06.2021	Advokatfirma dømt for interessekonflikt i udbyttesag – salær bortfalder	1701-2042
07.06.2019	Landsretten stadfæster skifterettens salærfastsættelse til bobestyrer	5700-6813
02.01.2019	Stadfæstelse af kurators salær i konkursbo ved Vestre Landsret	707-802
09.04.2010	Landsretten stadfæster Advokatnævnets kendelse om irettesættelse af advokat for interessekonflikt	4756-5725
27.10.2009	Vestre Landsret: Advokatfirma ikke berettiget til fuldt salær grundet interessekonflikt	6896-8283

ADVOKATNÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 20

21.05.2026	Kommunes Familieafdeling fik klage over advokat afvist – manglende retlig interesse i mandatspørgsmål	2026-1695
23.04.2026	Advokat idømt bøde for manglende opdrags- og prisoplysninger til forbruger klient ved grænseoverskridende fritidshussalg	2026-363
13.04.2026	Advokat pålagt tillæggsbøde for utilstrækkelig specifikation af salær i personskadeerstatningssag – salær på 251.250 kr. godkendt	2025-1595
11.03.2026	Adfærdsklage over renteopgørelse afvist som for sent indgivet – ny litteratur om forældelsesloven begrundede ikke fristoverskridelse	2025-3636
09.02.2026	Advokat pålagt bøde for ikke at efterleve Advokatnævnets kendelse om nedsat salær	2025-1761
29.01.2026	Særskilt sagsoprettelseshonorar bortfalder som del af kontorhold – øvrigt advokatsalær for bodelingssag godkendt	2025-2129
23.12.2025	Advokat idømt bøde for sen udtræden af retssag pga. jobskifte, for sen afregning og manglende overholdelse af klientkontoregler – salær nedsat for overskredet prisoverslag	2025-1942

23.12.2025	Advokat idømt bøde på 100.000 kr. for fristoverskridelse i klage til Familieretshuset og fakturering før arbejdets udførelse – salær nedsat til 25.000 kr.	2025-2098
16.12.2025	Klage over interessekonflikt ved virksomhedsoverdragelse afvist som for sent indgivet – klageren bekendt med forholdet mere end 1 år inden klagens indgivelse	2025-369
30.10.2024	Advokatnævnet nedsætter salær på 522.356 kr. til 347.500 kr. ekskl. moms efter overskridelse af bindende prisoverslag uden orientering af klient	2024-594
27.09.2024	Advokat frakendt retten til at udøve advokatvirksomhed for 21 grove og gentagne tilsidesættelser af advokatpligterne	2023-4043
26.04.2024	Advokat pålagt bøde på 10.000 kr. for gentagne gange at have afgivet opdrags- og prisoplysning for sent i forbrugersager	2023-2154
28.02.2024	Advokat måtte ikke opkræve særskilt digitaliseringsgebyr oveni salær ved virksomhedsoverdragelse	2023-3522
30.10.2023	Advokat idømt skærpet bøde for at udføre og fakturere juridisk arbejde uden aftale med klienten	2023 - 881
28.04.2023	Advokater frifundet for klage over udarbejdelsen af en advokatundersøgelse	2022-2241 + 2022-2423
31.01.2022	Advokatrådets klage over manglende daglig bogføring af klientkonto afvist – indgivet for sent efter 1-års fristen	2021-1076
25.10.2018	Advokat idømt bøde for sen afregning og salær nedsat fra 50.000 kr. til 12.750 kr. efter mangelfuldt prisoverslag	2018-860
22.12.2016	Advokatsalær i stor transaktionssag ikke nedsat – Advokatnævnet godkender salær	2016-2240
31.10.2013	Advokatsalær på 275.000 kr. nedsat til 91.970 kr. – hjemmesidens timepriser skabte berettiget forventning om tidsbaseret afregning	2012-2873
22.10.2012	Salærklage afvist som for sent indgivet trods henvisning fra retten – klager udviste passivitet trods gentagne opfordringer	2010-635